

**THE ORGANIZATION AND THE LINGUISTIC FEATURES OF
THE ABSTRACTS OF MEDICAL JOURNALS**

PAWEENA PHANTHAMA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS (APPLIED LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2000

ISBN 974-664-921-3

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
P 8390
2000

46303

3936768 SCAL/M : MAJOR : APPLIED LINGUISTICS ; M.A. (APPLIED LINGUISTICS)

KEY WORDS : ABSTRACTS / ORGANIZATION/ LINGUISTIC FEATURES REPORTING VERBS / RHETORICAL FUNCTION

PAWEENA PHANTHAMA : THE ORGANIZATION AND THE LINGUISTIC FEATURES OF THE ABSTRACTS OF MEDICAL JOURNALS. THESIS ADVISORS : BOOSAKORN VIJCHULATA, Ph.D., ROBERT A. COWAN, Ph.D. 138 P. ISBN 974-664-921-3

The main purpose of this study was to investigate and compare the organization and linguistic features (reporting verbs and tenses) of the abstracts of English medical journals and those written in English by Thai researchers. Three hundred and twenty abstracts published between 1997-1998 were randomly selected for analysis. These included 160 abstracts from four Thai medical journals (the Chulalongkorn Medical Journal, the Ramathibodi Medical Journal, the Siriraj Gazette and the Journal of Medical Association of Thailand) and 160 from two international medical journals namely, the British Medical Journal and the Journal of the American Medical Association.

To investigate the organization of the medical abstract, Taddio, Pain, Fassos, Boon, Ilersich, and Einarson (1994) were used as the criteria for this study. The reporting verbs were analyzed based on the recommendations of Thomas and Hawes (1994). Tenses and their functional values were based on the work of Salager-Meyer (1992). The data obtained were calculated and analyzed by employing the chi-square test (X^2) to find out the relationships of both groups of abstracts.

The results of the statistical analyses indicated that although there was no significant difference between the organization of Thai and international abstracts of medical journals to state six main moves: purpose, methodology (design, setting), subjects, measurements, results and conclusion, there were significant differences in the way the intervention move was stated. In addition, at more complex level of analysis based on the above criteria, there were significant differences in the organization between both groups of abstracts at $p < 0.01$. For the investigation of reporting verbs, the study found 209 different reporting verbs that were used in Thai English abstracts and 325 different reporting verbs that were used in international ones, in which *verb to be* was mostly used in both groups of abstracts. In addition, *modal verbs* were used in the conclusion move of both groups of abstracts. For their functional value, experimental verbs were mostly used in every move, even discourse verbs and cognition verbs were also used in conclusion move. For the tense analysis, the study found that there were significant differences in tense usage between Thai and international medical abstracts because noun phrases and verb phrases were mostly used to state purpose, methodology, subject, and measurements in international abstracts. Present simple tenses were used in the purpose and in conclusion and past simple tenses were used in the methodology, subject, and measurements of Thai medical English abstracts. In addition, past simple tenses and present perfect tenses were used in both types of abstracts.

In conclusion, abstracts from Thai medical journals should be written in structured format. Further study should be carried out to investigate the organization and linguistic features of abstracts in other disciplines.

3936768 SCAL/M : สาขาวิชา : ภาษาศาสตร์ประยุกต์; ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

ปวีณา พันธมา : การวางรูปแบบการเขียนและลักษณะทางภาษาศาสตร์ของบทคัดย่อทางการแพทย์
(THE ORGANIZATION AND LINGUISTIC FEATURES OF MEDICAL ABSTRACTS).

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : บุญกร วิชาลดา, Ph.D, ROBERT A COWAN, Ph.D. 138 หน้า.

ISBN 974-664-921-3

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการวางรูปแบบการเขียนและลักษณะทางภาษาศาสตร์ (การใช้กริยาแสดงผล และกาล) ที่ใช้ในบทคัดย่อทางการแพทย์ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ โดยการสุ่มตัวอย่างบทคัดย่อที่พิมพ์ในปี พ.ศ. 2540-2541 จำนวน 320 เรื่อง จากวารสารทางการแพทย์สองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งคือวารสารทางการแพทย์ของไทยจำนวน 160 เรื่องจาก จุฬาลงกรณ์เวชสาร รามาธิบดีเวชสาร สารศิริราช และวารสารกรมการแพทย์ กลุ่มที่สองคือ วารสารทางการแพทย์ของต่างประเทศอีกจำนวน 160 เรื่องจาก the British Medical Journal และ the Journal of the American Medical Association

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีของ Taddio, Pain, Fassos, Boon, Ilersich, and Einarson (2537) เพื่อวิเคราะห์การวางรูปแบบการเขียน ทฤษฎีของ Thomas และ Hawes (2537) เพื่อวิเคราะห์การใช้กริยาแสดงผล และทฤษฎีของ Salager-Meyer (2535) เพื่อวิเคราะห์เรื่องกาล ข้อมูลทั้งหมดที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์เชิงสถิติโดยใช้ไค-สแควร์ (chi-square test)

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า แม้ว่ากรการวางรูปแบบการเขียนบทคัดย่อทางการแพทย์ของไทยและของต่างประเทศไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการระบุจุดประสงค์การทดลอง กระบวนการวิจัย (รวมถึงวิธีการวิจัย และสภาวะการวิจัย) ประชากร การวิเคราะห์ ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย แต่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการระบุอุปสรรคการวิจัย แต่เมื่อวิเคราะห์จากเกณฑ์ที่กำหนดปรากฏว่า การวางบทคัดย่อทางการแพทย์ของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ $p < 0.01$

ผลจากการวิเคราะห์กริยาแสดงผลพบว่า บทคัดย่อทางการแพทย์ของไทยใช้กริยาแสดงผลทั้งหมด 209 คำ และของต่างประเทศใช้ 325 คำ โดยมี verb to be นิยมใช้มากที่สุด เมื่อแยกตามความหมายตามหน้าที่ (functional value) พบว่า experimental verbs ปรากฏในทุกขั้นตอนการเขียน แม้ว่า discourse verbs และ cognition verbs จะปรากฏมากในขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ด้านกาลพบว่า บทคัดย่อของทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากบทคัดย่อของต่างประเทศใช้นามวลี และกริยาวลี ในขั้นตอนการบอกจุดประสงค์ กระบวนการวิจัย ประชากร การวิเคราะห์ ในขณะที่บทคัดย่อของไทยใช้กริยารูปอดีตกาล (past simple) นอกจากนี้ยังมีการใช้กริยารูปปัจจุบันกาล ชนิด present simple เมื่อกล่าวถึงความรู้พื้นฐานของงานวิจัยนั้น ๆ ในขั้นตอนการบอกจุดประสงค์ แต่บทคัดย่อทั้งสองกลุ่มนี้จะใช้ present perfect เมื่อเน้นถึงผลของการวิจัยในขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสรุปได้ว่าบทคัดย่อทางการแพทย์ของไทยควรใช้รูปแบบการเขียนเช่นเดียวกับของต่างประเทศ คือการเขียนบทคัดย่อแบบมีโครงสร้าง (structured abstract) การวิจัยในขั้นต่อไปควรเป็นการศึกษาการวางรูปแบบการเขียนและลักษณะทางภาษาศาสตร์ของบทคัดย่อในสาขาวิชาอื่น ๆ